

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

VIJEĆE EUROPE

ODBOR MINISTARA

Zamjenici ministara Preporuke CM/Rec(2019)5 16. listopada 2019.

Preporuka CM/Rec(2019)5 Odbora ministara državama članicama o sustavu Europske konvencije o ljudskim pravima u sveučilišnom obrazovanju i stručnom usavršavanju

*(usvojena od strane Odbora ministara 16. listopada 2019.
na 1357. sastanku Zamjenika ministara)*

Odbor ministara Vijeća Europe, u skladu s odredbama članka 15.b Statuta Vijeća Europe,

s obzirom na to da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo među članicama radi očuvanja i ostvarenja ideala i načela koji su njihovo zajedničko naslijeđe, između ostalog, izvršavajući aktivnosti iz područja ljudskih prava i temeljnih sloboda;

pozivajući se na ključnu ulogu sustava Europske konvencije o ljudskim pravima (ETS br. 5, „Konvencija“) u djelotvornoj zaštiti ljudskih prava u Europi, a taj sustav uključuje ne samo Konvenciju i sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava („Sud“), već i postupke pred Sudom i izvršenje presuda Suda;

imajući u vidu važne promjene u sveučilišnom obrazovanju i stručnom usavršavanju iz područja ljudskih prava u 47 država članica Vijeća Europe, koje su rezultat vrijednih nastojanja država članica i Suda, kao i Europskog programa za edukaciju pravника praktičara o ljudskim pravima (HELP) Vijeća Europe;

s obzirom na to da postoji potreba za ažuriranjem Preporuke Rec(2004)4 Odbora ministara državama članicama o Europskoj konvenciji o ljudskim pravima u sveučilišnom obrazovanju i stručnom usavršavanju;

pozivajući se na supsidijarni karakter nadzornog mehanizma uspostavljenog Konvencijom koji podrazumijeva, u skladu s člankom 1., da se prava i slobode zajamčene Konvencijom zaštite u prvom redu na nacionalnoj razini i primjenjuju od strane državnih tijela;

imajući na umu da je Konvencija sastavni dio nacionalnog pravnog poretka svih država članica i da se u cijelosti mora implementirati u njihovo nacionalno pravo te da stoga postoji potreba za pružanjem specifičnog sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja glede sustava Konvencije;

naglašavajući temeljnu ulogu sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja o sustavu Konvencije u sprječavanju povreda i promicanja ljudskih prava;

s obzirom na to da je u državama članicama dostupnost točnih prijevoda odabrane sudske prakse Suda ili sažetaka sudske prakse Suda vrlo važna za sveučilišno obrazovanje i stručno usavršavanje o sustavu Konvencije, u skladu s Preporukom Rec(2002)13 Odbora ministara državama članicama za objavljivanje i širenje teksta Europske konvencije o ljudskim pravima i prakse Europskog suda za ljudska prava u državama članicama, usvojene od strane Odbora ministara 18. prosinca 2002.;

prizivajući, u ovom kontekstu, Preporuku Parlamentarne skupštine 2039 (2014) o temi „Europska konvencija o ljudskim pravima: potreba jačanja stručnog usavršavanja pravника praktičara“, usvojene 7. ožujka 2014. , kao i Briselsku (2015.) i Kopenhašku (2018.) deklaraciju, usvojene na konferencijama visoke razine, koje naglašavaju važnost stručnog usavršavanja pravника praktičara;

naglašavajući također potrebu pružanja ciljanog sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja koje odgovara na specifične potrebe i očekivanja odgovarajućih poslovnih sektora;

pozivajući se na zaključke sa seminara „Uloga vladinih zastupnika u osiguravanju učinkovite zaštite ljudskih prava“ održanog 3. i 4. travnja 2008. u Bratislavi, i prepoznajući ulogu vladinih zastupnika, kao i ulogu nacionalnih obrazovnih institucija, posebice u pružanju stručnog usavršavanja glede sustava Konvencije;

pozivajući se na ulogu raznih dionika civilnog društva, osobito nacionalnih institucija za promicanje i zaštitu ljudskih prava i nevladinih organizacija, u području sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja glede sustava Konvencije;

imajući na umu različitost tradicija i praksi u državama članicama u pogledu sveučilišnog obrazovanja, stručnog usavršavanja i njihovih metoda, kao i podizanja svijesti o sustavu Konvencije;

želeći razviti svoju Preporuku Rec(2004) Odbora ministara državama članicama o Europskoj konvenciji o ljudskim pravima u sveučilišnom obrazovanju i stručnom usavršavanju, koju od sada zamjenjuje ovaj instrument,

preporučuje da vlade država članica:

1. ustanove da je sveučilišno obrazovanje i stručno usavršavanje u odnosu na sustav Konvencije u skladu s načelima navedenim u dodatku ovoj preporuci;
2. osiguraju, primjerenim sredstvima i radnjama – uključujući, kad je to primjereno, prijevod – širenje teksta ove preporuke među nadležnim tijelima i dionicima;
3. provjere, u okviru Odbora ministara, provedbu ove preporuke najkasnije pet godina od njenog usvajanja.

Dodatak Preporuci CM/Rec(2019)5

Načela za razvoj sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja u pogledu sustava Europske konvencije o ljudskim pravima

I. Opća načela

1. Države članice trebaju osigurati sveučilišno obrazovanje i stručno usavršavanje o sustavu Europske konvencije o ljudskim pravima („Konvencija“) koji su u skladu s potrebama i očekivanjima različitih kategorija javnosti, osobito onih koje su aktivne u području ljudskih prava. Po potrebi, ovu zadaću treba izvršiti u suradnji s relevantnim ne-državnim dionicima.

2. Države članice osobito trebaju poboljšati djelotvornost sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja time što će osigurati da svaka kategorija javnosti ima pristup potrebnim alatima za ispunjenje obveza koje proizlaze iz Konvencije. U tu svrhu, države članice bi trebale osigurati dostupnost kvalitetnog, ciljanog i dostupnog stručnog usavršavanja.

II. Ciljana publika

3. Države članice trebaju osigurati da se studentima prava i, kad je to primjereno, drugih relevantnih područja studija, osobito znanosti, ponudi obrazovanje o osnovnim elementima sustava Konvencije u njihovom osnovnom programu studija. Nadalje, izborne dubinske studije treba ponuditi onima koji žele specijalizaciju.

4. Imajući u vidu različitost nacionalnih situacija, države članice bi trebale osigurati da se velikom broju različitih stručnjaka ponudi kvalitetno i ciljano stručno usavršavanje o sustavu Konvencije, i da, ako je to moguće, takvo usavršavanje bude dostupno na jeziku/jezicima države članice. Posebice bi trebalo obratiti pozornost na prvotno i stalno obrazovanje sudaca, državnih odvjetnika i odvjetnika; pravnih prevoditelja; zaposlenika koji rade na provedbi zakona; specijaliziranih novinara; i zaposlenika koji se bave ranjivim skupinama.

III. Predavači i poučavatelji specijalisti

5. Države članice trebaju primjerenim sredstvima ohrabrivati pružanje sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja o sustavu Konvencije od strane predavača i poučavatelja specijalista. Između ostalih, predavači i poučavatelji specijalisti mogu uključivati bivše suce i pravnike Europskog suda za ljudska prava („Sud“), suce i savjetnike vrhovnih i ustavnih nacionalnih sudova, te vladine zastupnike i članove njihovih ureda. Stručno usavršavanje bi, koliko je to moguće, trebale pružati osobe koje dobro poznaju sustav Konvencije i imaju praktičnog iskustva u relevantnom stručnom području.

IV. Sadržaj sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja

6. Cilj država članica bi prvenstveno trebao biti olakšati učinkovit pristup osnovnim i praktičnim informacijama o sustavu Konvencije putem sveučilišnog obrazovanja i stručnog usavršavanja. To bi trebalo uključivati mogućnost korištenja dostupnih izvora (bazu podataka HUDOC, tečajeve HELP i druge izvore informacija).

7. Države članice bi također trebale ohrabrivati pristup stalnom i specijalističkom usavršavanju o sustavu Konvencije među dotičnim stručnjacima.

V. Metode učenja i poučavanja

8) Države članice trebale bi osigurati točne prijevode odabrane sudske prakse Suda ili sažetaka sudske prakse Suda, u skladu s preporukom Rec(2002)13 Odbora ministara državama članicama o objavljivanju i širenju teksta Europske konvencije o ljudskim pravima i sudske prakse Europskog suda za ljudska prava u državama članicama. Takvi prijevodi trebaju biti lako dostupni i besplatni.

9) Države članice trebaju ohrabrivati korištenje najprimjerenijih metoda učenja i poučavanja, vodeći računa o nacionalnom kontekstu i specifičnim potrebama i očekivanjima ciljane publike. Ako je to primjereno, te metode mogu se uspostaviti u uskoj suradnji s nedržavnim dionicima. E-učenje i korištenje HELP metodologije također treba ohrabrivati.